

Legea Privind comerțul electronic

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 178 din 17 iulie 2000.

Capitolul I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Scopul și obiectivele legii

(1) Scopul prezentei legi este asigurarea unui cadru normativ favorabil pentru furnizarea serviciilor societății informaționale.

(2) Prezenta lege stabilește principiile de reglementare și condițiile de furnizare a serviciilor societății informaționale, răspunderea furnizorilor de servicii și a intermediarilor, precum și principiile de susținere a cooperării între Republica Moldova și alte state în procesul de furnizare a serviciilor societății informaționale.

Articolul 2. Sfera de aplicare a legii

(1) Prezenta lege se aplică serviciilor societății informaționale, cu excepția următoarelor:

- a) activitățile profesionale în sectorul justiției, în măsura în care acestea implică exercitarea prerogativelor de putere publică;
- b) activitățile de reprezentare juridică în fața instanțelor de judecată și a organelor de urmărire penală;
- c) jocurile de noroc care implică mize în bani, cu excepția concursurilor și jocurilor promoționale care au drept scop încurajarea vânzării de bunuri sau servicii și pentru care plățile, dacă se efectuează, servesc numai pentru achiziționarea bunurilor sau serviciilor promovate;
- d) relația contractuală dintre un angajat și angajatorul său;
- e) vânzarea bunurilor personale de către persoanele fizice neînregistrate în calitate de întreprinzător;
- f) serviciile electronice guvernamentale.

(2) Livrarea bunurilor ca atare sau furnizarea de servicii prestate fără utilizarea rețelei de internet (servicii off-line), precum și folosirea poștei electronice sau a altor mijloace de comunicare individuale echivalente de către persoane fizice care acționează în scopuri ce nu intră în cadrul activităților lor comerciale sau profesionale, inclusiv folosirea acestor mijloace pentru încheierea de contracte între astfel de persoane, nu intră sub incidența prezentei legi.

(3) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii nr.105/2003 privind protecția consumatorilor, ale Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, ale Legii nr.114/2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică și ale Legii nr.124/2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere.

(4) Prezenta lege nu aduce atingere nivelului de protecție, în special în materie de sănătate publică și interese ale consumatorilor, stabilit prin alte acte legislative.

(5) Prezenta lege nu aduce atingere măsurilor luate la nivel național în scopul de a promova diversitatea culturală și lingvistică și de a asigura apărarea pluralismului de opinii.

Articolul 3. Aplicarea prezentei legi în cazul serviciilor societății informaționale

(1) Prezenta lege se aplică furnizorilor de servicii înregistrați și/sau stabiliți în Republica Moldova, furnizorilor de servicii care își direcționează activitatea către Republica Moldova, precum și serviciilor oferite de aceștia.

(2) Un furnizor de servicii a cărui activitate este prezentată pe pagina sa web sau pe cea a unui intermediar se consideră că își direcționează activitatea către Republica Moldova dacă, înainte de încheierea eventuală a unui contract cu consumatorul domiciliat pe teritoriul Republicii Moldova, din aceste pagini web și din activitatea globală a furnizorului de servicii rezultă, în mod clar, că acesta din urmă intenționează să intre în relații comerciale în mod particular cu consumatori domiciliați în Republica Moldova sau în mai multe state, inclusiv Republica Moldova.

(3) Următoarele elemente, a căror enumerare nu este exhaustivă, pot constitui indicii care, întrunite cel puțin câte două, permit să se considere că activitatea furnizorului de servicii este direcționată către statul domiciliului consumatorului:

a) natura internațională a activității;

b) menționarea unor itinerare cu punctul de plecare în alte state pentru deplasarea la locul în care furnizorul de servicii își are sediul;

c) folosirea limbii sau a monedei utilizate în mod obișnuit în statul în care se află consumatorul, cu condiția ca aceasta să fie diferită de limba sau moneda utilizată în mod obișnuit în statul în care furnizorul de servicii își are sediul, cu posibilitatea de a rezerva și de a confirma rezervarea în această limbă diferită;

d) efectuarea unor cheltuieli pentru un serviciu de referențiere pe internet în scopul de a facilita accesul persoanelor aflate în statul unde este domiciliat consumatorul la pagina web sau la serviciile furnizorului de servicii ori ale intermediarului;

e) utilizarea unui nume de domeniu de nivel superior diferit de cel al statului în care furnizorul de servicii își are sediul.

(4) Următoarele indicii sînt insuficiente pentru a se considera că activitatea furnizorului de servicii este direcționată către statul domiciliului consumatorului:

a) simpla accesibilitate a paginii web și/sau a serviciilor furnizorului de servicii ori ale intermediarului în statul pe teritoriul căruia este domiciliat consumatorul;

b) menționarea unei adrese electronice și a altor date de contact;

c) folosirea unei limbi sau a unei monede utilizate în mod obișnuit în statul în care furnizorul de servicii își are sediul.

Articolul 4. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică:

comunicare electronică – informație în formă electronică, ce nu constituie document electronic, expediată, recepționată și stocată cu ajutorul mijloacelor electronice;

comunicare comercială – orice formă de comunicare destinată să promoveze, direct sau indirect, bunurile, serviciile sau imaginea unei întreprinderi, organizației sau persoane care efectuează o activitate comercială, industrială, meșteșugărească sau exercită una dintre profesiile reglementate. Nu constituie comunicări comerciale:

a) informațiile care permit accesul direct la activitatea întreprinderii, organizației sau persoanei, în special un nume de domeniu sau o adresă de poștă electronică;

b) comunicările legate de bunurile, serviciile sau imaginea întreprinderii, organizației sau persoanei, elaborate în mod independent, în special cînd acestea nu sînt furnizate în contrapartidă financiară;

contract electronic – totalitatea documentelor electronice ce constituie contractul de drept civil, urmărind stabilirea, modificarea sau sistarea unor drepturi și obligații civile, al căror obiect îl pot constitui bunurile, lucrările sau serviciile;

consumator – orice persoană fizică ce acționează în alte scopuri decât cele ale activității comerciale;

destinatar al serviciilor – orice persoană fizică sau juridică ce utilizează servicii ale societății informaționale în scopuri comerciale, profesionale, personale sau de altă natură, în special în scopul căutării de informații sau al furnizării accesului la acestea;

furnizor de servicii – persoană fizică sau juridică care desfășoară activitate de întreprinzător și care pune la dispoziția unui număr determinat sau nedeterminat de persoane servicii ale societății informaționale;

furnizor de servicii stabilit într-un stat – furnizor de servicii având un sediu stabil pe teritoriul unui stat și care desfășoară efectiv o activitate economică utilizând acel sediu pentru o perioadă nedeterminată. Locul în care sînt amplasate și utilizate mijloacele tehnice și tehnologice necesare furnizării serviciului, precum și locul în care site-ul prin intermediul căruia este furnizat serviciul poate fi accesat nu sînt determinante pentru a stabili sediul furnizorului. În cazul în care furnizorul de servicii are mai multe sedii, se va lua în calcul sediul din care este furnizat serviciul respectiv, iar în cazul în care este dificil de stabilit din care sediu a avut loc furnizarea serviciului respectiv, se va lua în calcul sediul în care furnizorul are centrul activităților pentru serviciul în cauză;

intermediar în raporturile aferente furnizării de servicii ale societății informaționale – persoană fizică sau juridică care oferă subiecților raporturilor aferente furnizării de servicii ale societății informaționale servicii legate de organizarea și administrarea sistemelor informaționale și rețelelor de comunicații electronice în cadrul raporturilor aferente furnizării de servicii ale societății informaționale, inclusiv servicii de obținere, transmitere și stocare a informației în formă electronică;

poștă electronică – orice mesaj – text, vocal sau conținînd sunete ori imagini – trimis prin intermediul unei rețele publice de comunicații electronice, care poate fi stocat în rețea sau în echipamentul terminal al destinatarului pînă la deschiderea sa de către acesta;

serviciu al societății informaționale – orice serviciu prestat în scopul obținerii unei remunerații, la distanță, prin mijloace electronice și la cererea individuală a destinatarului serviciului, inclusiv vânzări de bunuri on-line. Serviciile societății informaționale nu se limitează exclusiv la servicii în urma cărora se încheie contracte on-line, ci, în măsura în care acestea reprezintă o activitate economică, se extind la servicii care nu sînt remunerate de cei care le primesc, cum ar fi serviciile care furnizează informații on-line ori comunicări comerciale sau cele care furnizează instrumente de căutare, accesare și recuperare a datelor. Servicii ale societății informaționale sînt de asemenea serviciile care constau în transmiterea informațiilor printr-o rețea de comunicații electronice, furnizarea accesului la o rețea de comunicații

electronice sau găzduirea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului. Serviciile transmise punct cu punct, precum video la cerere sau furnizarea de comunicări comerciale prin poșta electronică, sînt de asemenea servicii ale societății informaționale.

Nu constituie servicii ale societății informaționale, în sensul prezentei legi, următoarele activități:

a) serviciile furnizate în prezența fizică a furnizorului și a destinatarului, chiar dacă acest lucru presupune utilizarea echipamentului electronic;

b) serviciile cu un conținut material, chiar dacă sînt furnizate prin intermediul dispozitivelor electronice;

c) serviciile prestate fără utilizarea rețelei de internet (serviciile off-line), cum ar fi distribuirea de programe pe dispozitive de stocare;

d) serviciile care nu sînt furnizate prin intermediul sistemelor de prelucrare și stocare electronică a datelor, cum ar fi:

– serviciile de telefonie vocală, serviciile de fax/telex;

– serviciile prestate prin telefonie vocală sau fax;

– comercializarea directă prin telefon/fax;

e) serviciile furnizate prin transmiterea de date, fără solicitare individuală, în scopul recepționării simultane de către un număr nelimitat de destinatari individuali (transmisiune punct-multipunct), cum ar fi:

– serviciile de transmisiune sau retransmisiune a serviciilor de programe audiovizuale;

– teletextul;

serviciu furnizat la distanță – serviciu prestat fără ca părțile să fie prezente simultan;

serviciu furnizat la solicitarea individuală a destinatarului serviciilor – serviciu prestat prin transmiterea datelor în urma solicitării individuale;

serviciu furnizat prin mijloace electronice – serviciu care este transmis inițial și primit la destinație prin intermediul echipamentului electronic pentru prelucrarea (inclusiv arhivarea digitală) și stocarea datelor și care este transmis, transferat și recepționat integral prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice.

Articolul 5. Principiile de bază de furnizare a serviciilor societății informaționale

(1) Activitatea furnizorilor de servicii și a destinatarilor serviciilor nu este supusă nici unei autorizări prealabile și se desfășoară în concordanță cu principiile concurenței libere și loiale, cu excepția cazurilor în care activitatea furnizorilor de servicii și a destinatarilor serviciilor devine incidentă prevederilor Legii nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

(2) Persoanele fizice și juridice au drepturi egale în ceea ce privește furnizarea de servicii ale societății informaționale. Acordarea anumitor priorități sau limitarea drepturilor și intereselor furnizorilor de servicii și ale destinatarilor serviciilor, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, nu se admite.

(3) Activitatea persoanelor fizice și juridice care furnizează servicii ale societății informaționale nu se limitează la anumite teritorii sau categorii de bunuri, lucrări sau servicii, dacă contractul sau legea nu prevede altfel.

(4) Activitatea furnizorilor de servicii și a intermediarilor stabiliți în alte state care furnizează servicii destinatarilor din Republica Moldova se desfășoară în condițiile tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte și ale legislației statului unde se află sediul furnizorilor de servicii și al intermediarilor respectivi.

(5) Furnizarea serviciilor societății informaționale de către un furnizor de servicii stabilit într-un alt stat nu poate fi restricționată în Republica Moldova dacă furnizorul respectă prevederile legislației naționale.

(6) Prevederile alin. (5) nu se aplică:

a) drepturilor de autor și drepturilor conexe, precum și drepturilor de proprietate industrială;

b) emisiunilor de monedă electronică;

c) publicității pentru organisme de plasament colectiv;

d) activităților de asigurare;

e) libertății părților de a alege dreptul aplicabil contractului lor;

f) obligațiilor contractuale ce decurg din contractele încheiate de consumatori;

g) validității formale a contractelor care creează sau transferă drepturi asupra bunurilor imobiliare, în cazul în care aceste contracte sînt supuse unor cerințe formale imperative din legislația statului în care este situat bunul imobiliar;

h) autorizării comunicărilor comerciale prin poșta electronică nesolicitate.

(7) Autoritățile publice abilitate pot lua măsuri derogatorii de la prevederile alin. (5) în cazurile în care acestea sînt necesare pentru menținerea ordinii publice, pentru prevenirea, investigarea și descoperirea infracțiunilor, pentru desfășurarea urmăririi penale, protecția minorilor, lupta împotriva oricărei forme de incitare la ură din rațiune de rasă, sex, religie sau naționalitate, împotriva oricăror atingeri aduse demnității umane, pentru protecția sănătății publice, apărarea și siguranța națională, protecția consumatorilor, precum și a investitorilor. Măsurile respective se aplică, în conformitate cu actele legislative și alte acte normative în vigoare, împotriva oricărui serviciu al societății informaționale care aduce atingere obiectivelor menționate sau care prezintă risc serios și grav de prejudiciere a acestor obiective și trebuie să fie proporționale cu aceste obiective.

Articolul 6. Contractele de furnizare a serviciilor societății informaționale

(2) Față de contractele încheiate în cadrul furnizării serviciilor societății informaționale se aplică legislația civilă.

Capitolul II. SUBIECȚII ȘI OBIECTELE RAPORTURILOR AFERENTE FURNIZĂRII DE SERVICII ALE SOCIETĂȚII INFORMAȚIONALE

Articolul 7. Subiecții raporturilor aferente furnizării de servicii ale societății informaționale

(1) Subiecți ai raporturilor aferente furnizării de servicii ale societății informaționale pot fi persoanele fizice și juridice, inclusiv străine, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, cu excepția persoanelor care desfășoară activitate în baza patentei de întreprinzător, precum și statul ca subiect de drept, care participă la raporturile aferente furnizării de servicii ale societății informaționale în calitate de:

- a) furnizori de servicii;
- b) destinatari ai serviciilor;
- c) intermediari în raporturile aferente furnizării de servicii ale societății informaționale.

(2) Subiecții raporturilor aferente furnizării de servicii ale societății informaționale obțin și realizează drepturi și îndeplinesc obligații în corespundere cu contractele încheiate și cu prevederile legii.

(3) Participarea la raporturile aferente furnizării de servicii ale societății informaționale nu poate servi drept temei pentru stabilirea unor cerințe, proceduri sau restricții suplimentare în activitatea de întreprinzător, dacă contractul sau legea nu prevede

altfel.

Articolul 8. Obiectele raporturilor aferente furnizării de servicii ale societății informaționale

(1) În condițiile prezentei legi, obiecte ale raporturilor aferente furnizării de servicii ale societății informaționale pot fi:

- a) bunurile ce pot fi înstrăinate conform prevederilor legale;
- b) lucrările;
- c) serviciile.

(2) Prin lege, pot fi stabilite restricții privind utilizarea în raporturile aferente furnizării de servicii ale societății informaționale a unor tipuri de bunuri, lucrări și/sau servicii.

Articolul 9. Procedura de inițiere a activității furnizorilor de servicii

(2) Prevederile art.5 alin. (1) nu aduc atingere regimurilor de autorizare sau de licențiere care nu urmăresc în mod specific și exclusiv serviciile societății informaționale sau care sînt reglementate de Legea comunicațiilor electronice nr. 241/2007.

(5) Utilizarea sau valorificarea obiectelor de proprietate intelectuală de către furnizorii de servicii se va realiza în conformitate cu legislația în domeniul proprietății intelectuale.

Articolul 10. Protecția datelor cu caracter personal

(1) La prelucrarea datelor cu caracter personal, furnizorii de servicii sînt obligați să respecte regimul de confidențialitate a datelor, să întreprindă măsurile organizatorice și tehnice necesare pentru protecția datelor cu caracter personal împotriva accesului ilicit sau întîmplător, împotriva distrugerii, modificării, blocării, copierii, răspîndirii ilicite sau neautorizate, precum și împotriva altor acțiuni ilicite.

(2) Furnizorii de servicii trebuie să facă publice termenele și condițiile de prelucrare a datelor cu caracter personal și să ofere informații detaliate privind:

- a) *-abrogată*;
- b) categoriile informațiilor colectate de la consumator, scopul colectării acestora și modul de prelucrare a datelor cu caracter personal;

- c) drepturile de care dispune consumatorul în calitate de subiect al datelor cu caracter personal, în special dreptul de intervenție și de opoziție, modul de realizare a acestor drepturi;
- d) cazurile în care datele cu caracter personal pot fi divulgate terților;
- e) punctul de contact pentru solicitările consumatorilor cu privire la datele cu caracter personal care îi vizează;
- f) mecanismele și modul de monitorizare a activităților on-line ale consumatorului (cookie-uri) în scopuri de marketing, procedura de obținere a consimțământului pentru astfel de practici;
- g) dreptul de a refuza colectarea datelor cu caracter personal de către furnizorul de servicii;
- h) modalitatea de retragere a consimțământului.

Furnizorul de servicii va oferi de asemenea informații generale despre măsurile organizatorice și tehnice întreprinse pentru protecția datelor cu caracter personal ale consumatorilor.

(3) Termenul de stocare a informațiilor utilizate în cadrul raporturilor aferente furnizării de servicii ale societății informaționale este similar celui pentru informațiile păstrate pe suport de hârtie. În cazul în care legislația nu prevede expres termenul de stocare a datelor, acesta este stabilit de operator prin decizie motivată.

(4) Dacă consumatorul consideră că i-au fost încălcate drepturile la protecția datelor cu caracter personal, acesta poate înainta o plîngere la adresa autorității naționale de protecție a datelor cu caracter personal care, fără să afecteze atribuțiile altor autorități publice, efectuează controlul legalității operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal și informează consumatorul vizat în conformitate cu prevederile art. 27 din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Articolul 11. Destinatarii serviciilor

Destinatarii serviciilor poartă răspundere în conformitate cu legea pentru conținutul informațiilor transmise și stocate prin intermediul rețelelor de comunicații electronice, la solicitarea lor, de către furnizorii de servicii.

Articolul 12. Informarea destinatarilor serviciilor

(1) Furnizorul de servicii este obligat să asigure destinatarilor serviciilor și organelor de control ale statului accesul ușor, direct și permanent la informația autentică despre sine în format electronic, în limba română. Din proprie inițiativă, informația poate fi

expusă suplimentar și în altă limbă pe larg utilizată. Informația va cuprinde următoarele date:

- a) denumirea completă, inclusiv forma de organizare juridică – în cazul persoanei juridice; numele și prenumele – în cazul persoanei fizice înregistrate în calitate de întreprinzător individual;
- b) numărul de identificare de stat (IDNO) al persoanei juridice sau al întreprinzătorului individual;
- c) adresa juridică, adresa de poștă electronică a persoanei, numărul telefonului de contact;
- d) numărul și termenul de valabilitate a autorizației (în cazul în care pentru efectuarea activității este necesară autorizație), precum și denumirea autorității administrației publice ce a eliberat autorizația;
- e) în ceea ce privește profesiile reglementate – titlul profesional, organismul profesional sau instituția similară la care furnizorul este înregistrat, o referire la normele profesionale aplicabile profesiei respective și la modalitățile de a le accesa;
- f) codul TVA;
- g) datele privind condițiile expedierii, precum și prețurile bunurilor destinate vânzării, tarifele lucrărilor ce vor fi executate sau serviciilor ce vor fi prestate;
- h) prețurile bunurilor, tarifele lucrărilor sau serviciilor, care trebuie indicate cu precizarea reducerilor, includerii sau neinclunderii în prețuri și tarife a impozitelor;
- i) includerea sau neinclunderia în prețuri și tarife a cheltuielilor de livrare și/sau a altor cheltuieli, precum și valoarea acestora, dacă este cazul;
- j) numărul telefonului de contact și adresa paginii web oficiale ale Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor;
- k) termenele de plată;
- l) perioada de valabilitate a ofertei și a prețului;
- m) alte date ce urmează a fi prezentate în conformitate cu contractul dintre părți și cu actele legislative sau la decizia furnizorilor de servicii și a destinatarilor serviciilor.

(2) Ofertele sau informațiile cu privire la bunurile, lucrările sau serviciile propuse de furnizorul de servicii trebuie să fie prezentate în formă electronică în așa fel încât să permită reproducerea informației fără denaturări și formarea unei imagini clare despre furnizorul de servicii, precum și despre bunurile, lucrările și serviciile propuse

de acesta, prețurile și tarifele lor și condițiile de vânzare, executare sau prestare.

(3) Furnizorul de servicii poartă răspundere, în conformitate cu legea, pentru prezentarea de informații neveridice organelor de control ale statului sau subiecților raporturilor aferente furnizării de servicii ale societății informaționale, precum și pentru utilizarea practicilor comerciale incorecte.

Articolul 13. Intermedierea raporturilor aferente furnizării de servicii ale societății informaționale

(1) În scopul asigurării schimbului de documente electronice și de comunicări electronice, furnizorii de servicii și destinatarii serviciilor se pot folosi, pe bază contractuală, de serviciile intermediarului în raporturi aferente furnizării de servicii ale societății informaționale legate de organizarea și administrarea sistemelor informaționale și rețelelor de comunicații electronice respective.

(2) Intermediarul este obligat să asigure integritatea și confidențialitatea comunicărilor transmise prin rețelele publice de comunicații electronice operate de intermediar și a informațiilor privind serviciile de comunicații electronice furnizate publicului de către intermediar, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

(3) Intermediarul nu are dreptul:

a) să divulge informația ce se conține în documentele sau comunicările electronice;

b) să transmită unor terțe persoane documentele electronice, comunicările sau copiile acestora, inclusiv informația ce se conține în ele, dacă contractul încheiat cu furnizorii de servicii și destinatarii serviciilor sau legea nu prevede altfel;

c) să modifice conținutul documentelor ori comunicărilor electronice sau modul lor de utilizare, dacă contractul încheiat cu furnizorii de servicii și destinatarii serviciilor sau legea nu prevede altfel.

(4) Intermediarul nu este obligat să controleze sau să verifice autenticitatea comunicărilor, informațiilor și documentelor transmise, recepționate și stocate, precum și corespunderea lor legislației, dacă contractul încheiat cu furnizorul de servicii sau cu destinatarul serviciilor nu prevede altfel.

Capitolul III. RĂSPUNDEREA FURNIZORILOR DE SERVICII

Articolul 14. Principii generale

(1) Încălcarea de către furnizorii de servicii a prevederilor prezentei legi atrage după sine răspunderea civilă, penală sau contravențională, după caz, conform legii.

(2) Furnizorii de servicii răspund pentru informația furnizată din propria inițiativă sau în numele lor.

(3) Furnizorii de servicii nu au obligația de a supraveghea informațiile pe care le transmit sau le stochează atunci când furnizează serviciile prevăzute la art. 15-17 și nici obligația de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe din care rezultă că activitățile sînt ilicite.

Articolul 15. Intermedierea prin simpla transmitere

(1) În cazul în care un serviciu al societății informaționale constă în transmiterea într-o rețea de comunicații electronice a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului sau în asigurarea accesului la rețeaua de comunicații electronice, furnizorul de servicii nu răspunde pentru informațiile transmise cu condiția ca acesta:

a) să nu inițieze transmiterea;

b) să nu selecteze destinatarul transmiterii;

c) să nu selecteze sau să nu modifice conținutul informațiilor care fac obiectul transmiterii.

(2) Activitățile de transmitere a informației și de asigurare a accesului la rețelele de comunicații electronice, prevăzute la alin. (1), includ stocarea automată, intermediară și tranzitorie a informațiilor transmise atîta timp cît stocarea servește exclusiv pentru executarea transmiterii în rețeaua de comunicații electronice și cu condiția ca durata stocării să nu depășească timpul necesar transmiterii în mod rezonabil.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu afectează posibilitatea ca o instanță de judecată sau o autoritate publică abilitată să ia măsuri de prevenire sau sistare a unei încălcări, în conformitate cu prevederile legale.

Articolul 16. Stocarea temporară a informației

În cazul în care un serviciu al societății informaționale constă în transmiterea printr-o rețea de comunicații electronice a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul de servicii nu răspunde pentru stocarea automată, intermediară și temporară a informațiilor transmise, realizată exclusiv pentru a face mai eficientă transmiterea în continuare a informațiilor către alți destinatari ai serviciului, la cererea acestora (forme de stocare numite caching), cu condiția ca furnizorul de servicii:

a) să nu modifice informația;

b) să îndeplinească condițiile de acces la informație;

c) să se conformeze normelor privind actualizarea informației, astfel cum acestea sînt larg cunoscute și aplicate în domeniu;

d) să nu împiedice folosirea licită a tehnologiei, larg recunoscută și utilizată în domeniu, în scopul de a obține date privind utilizarea informației;

e) să acționeze prompt pentru eliminarea informațiilor pe care le-a stocat sau pentru a bloca accesul la acestea imediat ce ia cunoștință că informațiile transmise inițial au fost eliminate din rețea ori că accesul la acestea a fost blocat, ori că o instanță de judecată sau autoritate publică abilitată a dispus, în conformitate cu prevederile legale, ca informațiile respective să fie eliminate sau ca accesul la acestea să fie blocat.

Articolul 17. Stocarea permanentă a informației

(1) În cazul în care un serviciu al societății informaționale constă în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul de servicii nu răspunde pentru informațiile stocate la cererea destinatarului respectiv (forme de stocare numite hosting) cu condiția că furnizorul de servicii nu îi este cunoscut faptul că activitatea sau informația stocată este ilicită și, în ceea ce privește acțiunile în daune, nu are cunoștință despre fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea sau informația în cauză este vădit ilicită.

(2) Din momentul în care furnizorul de servicii îi devine cunoscut faptul că activitatea sau informația stocată este ilicită, acesta este obligat să acționeze prompt pentru a elimina informația sau pentru a bloca accesul la aceasta.

(3) Se consideră că furnizorul de servicii are cunoștință despre faptul că activitatea sau informația stocată este ilicită ori despre fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea sau informația în cauză este vădit ilicită în cazul în care acesta:

a) primește o dispoziție scrisă din partea unei instanțe de judecată sau a unei autorități publice abilitate, emisă în conformitate cu prevederile legale, prin care se constată caracterul ilicit al activității sau al informației specifice stocate pe serverele furnizorului de servicii sau pe cele care se află sub controlul acestuia și se solicită eliminarea paginii web respective sau blocarea accesului la aceasta;

b) primește o notificare scrisă (în original) din partea unei persoane interesate, prin care se declară, pe propria răspundere, că o activitate sau o informație specifică stocată pe serverele furnizorului de servicii sau pe cele care se află sub controlul acestuia este ilicită și se solicită eliminarea paginii web respective sau blocarea accesului la aceasta.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (3) lit. b) se consideră valabilă dacă conține următoarele date:

a) data notificării;

b) numele, prenumele, adresa domiciliului, cetățenia, data și locul nașterii, locul de muncă în cazul în care partea notificatoare este o persoană fizică; denumirea, forma de organizare juridică, adresa sediului, numele și prenumele administratorului (conducătorului) – în cazul în care partea notificatoare este o persoană juridică;

c) numele, prenumele și adresa domiciliului destinatarului notificării sau, în cazul unei persoane juridice, denumirea și adresa sediului acesteia;

d) descrierea faptelor contestate și locația acestora;

e) motivele pentru care informația trebuie eliminată sau blocată, inclusiv mențiunea și probele care demonstrează faptele pretinse;

f) copia de pe corespondența adresată autorului sau editorului informației sau activității contestate, prin care se solicită eliminarea sau blocarea informației, ori probele care să demonstreze că autorul nu a putut fi contactat.

(5) După primirea notificării menționate la alin. (3) lit. b), furnizorul de servicii, fără amânări nejustificate, remite notificarea către destinatarul serviciilor căruia îi furnizează serviciile de stocare a paginii web respective. Destinatarul serviciilor, fără amânări nejustificate, comunică în scris furnizorului de servicii despre acordul sau dezacordul său cu solicitarea respectivă. Dacă furnizorul de servicii a primit dezacordul destinatarului serviciului respectiv în termen de 10 zile lucrătoare de la expedierea notificării menționate la alin. (3) lit. b), el este exonerat de obligația de a elimina pagina web respectivă sau de a bloca accesul la aceasta. La solicitarea persoanei interesate, instanța de judecată poate obliga furnizorul de servicii să elimine pagina web respectivă sau să blocheze accesul la aceasta. Dacă furnizorul de servicii a primit acordul scris al destinatarului serviciului respectiv sau nu a primit răspuns în termen de 10 zile lucrătoare de la expedierea notificării menționate la alin. (3) lit. b), furnizorul de servicii este obligat să elimine sau să blocheze fără întârziere pagina web respectivă.

(6) Prevederile alin. (1) nu se aplică atunci când destinatarul serviciului acționează sub autoritatea sau sub controlul furnizorului de servicii.

Capitolul IV. REGIMUL JURIDIC AL COMUNICĂRILOR ELECTRONICE

Articolul 18. Comunicarea electronica

(1) Comunicarea electronică după puterea juridică și puterea doveditoare se echivalează cu informația în formă scrisă.

(2) În cazul în care legea prevede ca informația să fie prezentată în scris, această cerință se consideră executabilă prin comunicarea electronică, cu condiția că informația ce se conține în ea este accesibilă pentru utilizare repetată.

(3) Comunicarea electronică nu poate fi lipsită de putere juridică sau de putere doveditoare numai din motivul că este întocmită în formă electronică.

(4) Responsabilitatea pentru conținutul comunicării electronice o poartă persoana care a întocmit comunicarea electronică, dacă contractul sau legea nu prevede altfel.

(5) Modul de acces la informația ce se conține în comunicarea electronică și de protecție a acesteia se stabilește prin lege.

Articolul 19. Subiecții comunicării electronice

(1) Subiecți ai comunicărilor electronice sînt alcătuitorul, destinatarul și intermediarul.

(2) Alcătuitor al comunicării electronice este persoana care a alcătuit și a expeditat sau în numele căreia a fost alcătuită sau expeditată comunicarea.

(3) Destinatar al comunicării electronice este persoana pe numele căreia a fost expeditată comunicarea electronică.

(4) Intermediar între expeditorul și destinatarul comunicării electronice este persoana care asigură în numele acestora expedierea, recepționarea și stocarea comunicării electronice sau acordă alte servicii în legătură cu acțiunile menționate.

Articolul 20. Păstrarea comunicării electronice

(1) Subiecții raporturilor aferente furnizării de servicii ale societății informaționale nu sînt obligați să păstreze comunicările electronice create de ei, dacă contractul sau legea nu prevede altfel.

(2) Dacă contractul sau legea prevede păstrarea anumitor comunicări electronice, această cerință se îndeplinește cu respectarea următoarelor condiții:

a) informația ce se conține în comunicarea electronică este accesibilă pentru utilizarea ei ulterioară;

b) comunicarea electronică se păstrează în forma în care a fost întocmită, expeditată sau recepționată sau într-o formă ce asigură veridicitatea conținutului său;

c) se păstrează informația ce permite stabilirea provenienței și destinației comunicării electronice, precum și a datei și orei expedierii sau recepționării ei.

(3) Obligația de a păstra comunicarea electronică conform alin.(2) nu se extinde asupra informației destinate pentru a face posibilă expedierea sau recepționarea comunicării respective.

Articolul 21. Expedierea și recepționarea comunicării electronice

(1) Comunicarea electronică se consideră comunicare a alcătuitorului dacă a fost expedită:

a) nemijlocit de alcătuitor;

b) de persoana autorizată să acționeze în numele alcătuitorului comunicării electronice, inclusiv de intermediarul în raporturile aferente furnizării de servicii ale societății informaționale;

c) prin sistemul informațional al alcătuitorului sau, în numele lui, printr-un sistem ce funcționează în regim automat.

(2) Destinatarul comunicării electronice are dreptul să solicite confirmarea faptului apartenenței comunicării electronice alcătuitorului, în modul și în termenele convenite în prealabil cu alcătuitorul comunicării electronice.

(3) Exceptînd cazul în care părțile care nu sînt consumatori convin altfel, furnizorul de servicii este obligat să pună la dispoziția destinatarului serviciilor, înainte ca acesta din urmă să plaseze comanda, următoarele informații, formulate clar, neechivoc și într-un limbaj accesibil:

a) etapele tehnice care trebuie urmate pentru a încheia contractul;

b) dacă contractul, odată încheiat, va fi stocat sau nu va fi stocat de către furnizorul de servicii și dacă va fi accesibil sau nu va fi accesibil;

c) mijloacele tehnice pe care furnizorul de servicii le pune la dispoziție destinatarului serviciilor pentru identificarea și corectarea erorilor survenite la introducerea datelor înainte de plasarea comenzii;

d) limbile în care se poate încheia contractul;

e) codurile de conduită relevante la care furnizorul de servicii subscrie, precum și informații despre modul în care aceste coduri pot fi consultate prin mijloace electronice;

f) orice alte condiții impuse prin prevederile legale în vigoare.

(4) Clauzele contractuale și condițiile generale furnizate destinatarului serviciilor vor fi puse la dispoziție într-un mod care să-i permită acestuia să le păstreze și să le reproducă.

(5) Prevederile alin. (3) nu se aplică contractelor încheiate exclusiv prin schimburi de mesaje prin poșta electronică sau prin comunicări individuale echivalente.

Articolul 22. omunicările comerciale

(1) Trimiterea comunicărilor comerciale prin poșta electronică este interzisă, cu excepția cazului în care destinatarul și-a exprimat în prealabil consimțământul pentru a primi asemenea comunicări. Orice persoană este în drept de a refuza să primească comunicări comerciale.

(2) Comunicările comerciale trebuie să respecte cel puțin următoarele cerințe:

a) să fie clar identificabile;

b) persoana în numele căreia sînt făcute să fie clar identificabilă;

c) ofertele promoționale, precum reducerile, premiile și cadourile, să fie clar identificabile, iar condițiile care trebuie îndeplinite pentru obținerea lor să fie clar prezentate și accesibile;

d) competițiile și jocurile promoționale să fie clar identificabile, iar condițiile de participare să fie clar prezentate și accesibile;

e) alte cerințe prevăzute de legislație.

Capitolul V. REGIMUL JURIDIC AL CONTRACTULUI ÎNCHEIAT PRIN MIJLOACE ELECTRONICE

Articolul 23. Plasarea comenzii

(1) În cazul în care destinatarul serviciilor plasează comanda prin mijloace electronice, sînt respectate următoarele condiții:

a) furnizorul de servicii trebuie să confirme, fără amînări nejustificate, prin mijloace electronice, recepționarea informației privind comanda, inclusiv acceptarea sau respingerea comenzii făcute de către destinatarul serviciilor;

b) informația privind comanda, inclusiv confirmarea recepționării acesteia, se consideră accesată atunci cînd părțile cărora le este adresată au făcut schimb de informații afirmative.

(2) Furnizorul de servicii pune la dispoziția destinatarului serviciilor modalități de utilizare a mijloacelor electronice adecvate, eficiente și accesibile, care să-i permită să identifice și să corecteze erorile survenite la introducerea datelor înainte de plasarea comenzii.

(3) Furnizorul de servicii poate deroga de la prevederile alin. (1) și (2) numai în situația în care a convenit altfel cu destinatarul serviciilor, cu condiția că niciuna dintre părți nu are calitatea de consumator.

(4) Prevederile alin. (1) lit. a) și ale alin. (2) nu se aplică contractelor încheiate exclusiv prin schimb de mesaje prin poșta electronică sau prin comunicări individuale echivalente.

Articolul 24. - abrogat.

Capitolul VI. SUPRAVEGHEREA ȘI CONTROLUL SERVICIILOR SOCIETĂȚII INFORMAȚIONALE

Articolul 25. Obligațiile furnizorilor de servicii

(1) Furnizorii care oferă servicii de acces la internet sau servicii de stocare permanentă a informației au obligația de a pune la dispoziția publicului un instrument (mijloc) ușor accesibil și vizibil care să permită oricărei persoane să aducă la cunoștința furnizorilor de servicii respectivi informații privind desfășurarea de către destinatarii serviciilor, prin intermediul acestor servicii, a activităților ce constituie infracțiuni prevăzute la art. 140, 175-1, 208-1, 279-2 și 346 din Codul penal. Furnizorii de servicii sînt obligați să comunice prompt autorității publice abilitate despre activitățile ilicite care sînt desfășurate de către destinatarii serviciilor, prin intermediul acestor servicii, după ce asemenea informații le sînt semnalate.

(2) Furnizorii de servicii sînt obligați să comunice prompt autorităților publice abilitate, la cererea acestora, informații care să permită identificarea destinatarilor serviciilor cu care acești furnizori au încheiat contracte privind stocarea permanentă a informației. Informațiile pot fi solicitate de către autoritățile publice abilitate, conform competențelor, numai dacă dețin probe care conduc la concluzia că serviciile oferite de furnizor sînt utilizate de către destinatarii serviciilor pentru desfășurarea unor activități ilicite, inclusiv pentru furnizarea informației ilicite.

(3) Autoritatea publică abilitată căreia furnizorii de servicii sînt obligați să îi comunice informațiile prevăzute la alin. (1) este Ministerul Afacerilor Interne, iar autoritățile publice abilitate cărora furnizorii de servicii sînt obligați să le comunice informațiile

prevăzute la alin. (2) sînt Ministerul Afacerilor Interne, Serviciul de Informații și Securitate și Procuratura Generală.

Articolul 25-1. Confirmarea ofertei destinatarului serviciilor

În cazul în care destinatarul serviciilor trimite prin mijloace electronice de comunicație oferta de a contracta sau informația privind acceptarea ofertei furnizorului de servicii de a contracta, furnizorul de servicii are obligația de a confirma recepționarea ofertei sau, după caz, a informației privind acceptarea acesteia, prin unul dintre următoarele moduri:

a) trimiterea, fără întârziere, a unei dovezi de recepționare, prin poștă electronică sau printr-un alt mijloc de comunicație individual echivalent, la adresa indicată de către destinatar;

b) confirmarea recepționării ofertei sau confirmarea acceptării ofertei, printr-un mijloc echivalent celui utilizat pentru trimiterea ofertei sau a informației privind acceptarea ofertei, de îndată ce oferta sau acceptarea ofertei a fost recepționată de furnizorul de servicii, cu condiția ca această confirmare să poată fi stocată și reprodusă de către destinatarul serviciilor.

Articolul 26. Autorități competente

(1) Supravegherea și controlul respectării normelor privind protecția consumatorilor în procesul de comercializare a bunurilor și serviciilor prin intermediul mijloacelor electronice se efectuează de organele abilitate cu funcții de control în domeniul protecției consumatorilor, conform domeniilor de competență stabilite în Legea nr.105/2003 privind protecția consumatorilor.

(2) Controlul legalității prelucrărilor de date cu caracter personal în domeniul serviciilor societății informaționale este exercitat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

(3) Controlul în domeniul serviciilor societății informaționale este exercitat și de alte autorități în limitele și în conformitate cu competențele stabilite de lege. Controlul de stat al persoanelor care desfășoară activitate de întreprinzător în domeniul serviciilor societății informaționale se planifică, se efectuează și se înregistrează în conformitate cu prevederile Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(4) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, precum și celelalte organe cu funcții de control în domeniul protecției consumatorilor cooperează cu autoritățile competente din alte state în vederea exercitării eficiente a supravegherii și controlului asupra activității furnizorilor de

servicii.

Articolul 27. Coduri de conduit

(1) Asociațiile patronale sau asociațiile obștești ale căror domenii de activitate includ protecția consumatorilor, a minorilor sau a persoanelor cu dizabilități, în colaborare cu Ministerul Economiei și autoritățile competente nominalizate la art. 26, pot elabora coduri de conduită în vederea aplicării corespunzătoare a prevederilor prezentei legi.

(2) Furnizorii de servicii vor informa destinatarii de servicii, în conformitate cu art. 21, despre codurile de conduită relevante elaborate la care furnizorul de servicii subscrie, precum și despre modul în care aceste coduri pot fi consultate prin mijloace electronice.

Capitolul VII. DISPOZIȚII FINALE

Articolul 28. (1) Prezenta lege intră în vigoare după expirarea ...

(1) Prezenta lege intră în vigoare după expirarea a 3 luni de la publicarea ei în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul, în termen de 3 luni:

a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;

c) va asigura aducerea actelor normative departamentale în conformitate cu prezenta lege.

(3) Până la aducerea în conformitate cu prezenta lege, legislația în vigoare se va aplica în partea ce nu contravine prezentei legi.

Legea este valabilă. Relevanța verificată la 03.09.2021